ופרי יובל · שהוא חלוי בתקיעה : רב אשי אמר · הלי דלמא תקיב במתניתין דלמא לרבנה לפי שלא מנה אלא רחשי שניס הבאים ברחשי חדשים ואין רגלים מן המנין דלמא כדלמרינן רגל שבו לוכחי לה תני נמי ר"ה דשומר ושמי הלחס: ופרינן מ"ב בשמר בשבט · סחס לן תנא בריעא ככ"ש דלי כב"ה הא לחמרי בסו"ז ט: פ"ק פי' · תנא דמתניתין סחס בריעא לחד בשבט ולחד בשבט ולהדר פריס ולחיל בסיפא בחד בשבט ר"ה לאיל דברי ב"ש למימרא דהא דסחס בריעא לרבנה לחני שניס בחרחי חדשים ולא דברי הכל היא דלמא לב"ש קלי: [שנאמר לדברי הכל · ולא דוקא]דהא לחד בחלוט נמי פלוגי היא דל"ת ור"ש לחמרים בחד בחשרי [דלמא לב"ה קלי]: נשבו כריס פלמן · מקרא הוא בספר תהלים "לבשו כרים הלמן ועמקים יעטפו בר יחרועעו לף ישירו" לבשו כרים הלמן מחלבשים הכבשים שמחעברות: יעטפו בר · שהוריעה לחמחם ויכרים יפה : יפרופפו לף ישירו · בניסן כשיגיע זמן הקליר והחבוחה בקבים שלה והרוח מנשבת ובל טוקבים זו על זו נשמע הקול ונראית כמשורדים : זמן מיבול בהמה דקה ממקא קדשים "ג"ם פלמן פלוגי · דכחיב נגמלו(ג) זמן חדש ויבן שלהן לחידוש הגשה: בזמן שיפרופפו · יש לך היבולים : פסוס נפפלמא · יש לך לחן המעטיפות ומחחרות לקבל זכר עד ניסן לכל רוכן מחדר הוי: נשמא ג"ם · דדרים קרא דכחיב לבשו כרים : ומיבעי נמי · מיטמא לחין מחלבשות כרים עד שיחרופפו היבולים : פלוגי ג"ם · דלחמר רוכן בניסן ומישמא בחדר ליפכח מיבעי ליה למיכחב : פפעה דנן פפוך נגמרו מישורו · ר"ה למעברות הברי דהכי חני ליה לקמן (דף יב·) בברייחא וחבשי· כמוך נגמרו הוא דכל ימות החמה מניחס ליבש בגרטא שבחדום : נמ' בחבשי ר"ה נשיס נמפי פלבפה נשמדום · לחחילת שטח מלכים בכפריסים בריס פרקין (דף ג·) : קרי ביה נשמפוסיגן · (ג) כדלחמרן בריס פרקין (דף ג:) דבני נחמיה בן חכליה : ומי בעיס פיפא · רב חסדא לחיכמיך לחמוחינן כדלחמרן במלכי לחחחם בחבשי ליח ליה הא דרב פפא דפריס ר"ה נשיס דהכא לעשרות חלת כר' וירמ' לפירושה "נשיס" דחמרי' דר' וירמ' חמרי ר"ה נשיס = לחקופה חמה ולבנה לומר שמוגן לבריחן והילוכן [שם] מקופה החמה ומולדה הלבנה מחבי : ור"ח סיפ דפפר בחבשי פחולה· לקמן בפרקין (דף י:) : רב נחמן בר יפחק פפר · ר"ה נשיס דחנן בכח לדין חנח"ה שבחב"ה דן בחבשי לח בל בחי לעשות כל השנה כולה לחחם עד חבשי ליכח : דכחיב פיני פ' פלפיך בפ פרפשים פפנה · הגזרות עליה : שבחדש

[ג כ וחמ ג:]

[ע"ז י· וחם ליחח רב חסרא חבן מחרוגו ולימים ליחמ ר"ה בבי וירח"ש וכו'שוכח לגיחם וכו"ף וכו"ש דסכח ליחח רב פפא]

[פסחים קח: כחובות ח:]

[נקמן י: כו· ע"ז ח:]

[נקמן י:]

[נקמן לו·] כגיה מי· מגילה יפ·

תוספות

ופרי יובל · שהוא חלוי בתקיעה : רב אשי אמר · הלי דלמא תקיב במתניתין דלמא לרבנה לפי שלא מנה אלא רחשי שניס הבאים ברחשי חדשים ואין רגלים מן המנין דלמא כדלמרינן רגל שבו לוכחי לה תני נמי ר"ה דשומר ושמי הלחס: ופרינן מ"ב בשמר בשבט · סחס לן תנא בריעא ככ"ש דלי כב"ה הא לחמרי בסו"ז ט: פ"ק פי' · תנא דמתניתין סחס בריעא לחד בשבט ולחד בשבט ולהדר פריס ולחיל בסיפא בחד בשבט ר"ה לאיל דברי ב"ש למימרא דהא דסחס בריעא לרבנה לחני שניס בחרחי חדשים ולא דברי הכל היא דלמא לב"ש קלי: [שנאמר לדברי הכל · ולא דוקא]דהא לחד בחלוט נמי פלוגי היא דל"ת ור"ש לחמרים בחד בחשרי [דלמא לב"ה קלי]: נשבו כריס פלמן · מקרא הוא בספר תהלים "לבשו כרים הלמן ועמקים יעטפו בר יחרועעו לף ישירו" לבשו כרים הלמן מחלבשים הכבשים שמחעברות: יעטפו בר · שהוריעה לחמחם ויכרים יפה : יפרופפו לף ישירו · בניסן כשיגיע זמן הקליר והחבוחה בקבים שלה והרוח מנשבת ובל טוקבים זו על זו נשמע הקול ונראית כמשורדים : זמן מיבול בהמה דקה ממקא קדשים "ג"ם פלמן פלוגי · דכחיב נגמלו(ג) זמן חדש ויבן שלהן לחידוש הגשה: בזמן שיפרופפו · יש לך היבולים : פסוס נפפלמא · יש לך לחן המעטיפות ומחחרות לקבל זכר עד ניסן לכל רוכן מחדר הוי: נשמא ג"ם · דדרים קרא דכחיב לבשו כרים : ומיבעי נמי · מיטמא לחין מחלבשות כרים עד שיחרופפו היבולים : פלוגי ג"ם · דלחמר רוכן בניסן ומישמא בחדר ליפכח מיבעי ליה למיכחב : פפעה דנן פפוך נגמרו מישורו · ר"ה למעברות הברי דהכי חני ליה לקמן (דף יב·) בברייחא וחבשי· כמוך נגמרו הוא דכל ימות החמה מניחס ליבש בגרטא שבחדום : נמ' בחבשי ר"ה נשיס נמפי פלבפה נשמדום · לחחילת שטח מלכים בכפריסים בריס פרקין (דף ג·) : קרי ביה נשמפוסיגן · (ג) כדלחמרן בריס פרקין (דף ג:) דבני נחמיה בן חכליה : ומי בעיס פיפא · רב חסדא לחיכמיך לחמוחינן כדלחמרן במלכי לחחחם בחבשי ליח ליה הא דרב פפא דפריס ר"ה נשיס דהכא לעשרות חלת כר' וירמ' לפירושה "נשיס" דחמרי' דר' וירמ' חמרי ר"ה נשיס = לחקופה חמה ולבנה לומר שמוגן לבריחן והילוכן [שם] מקופה החמה ומולדה הלבנה מחבי : ור"ח סיפ דפפר בחבשי פחולה· לקמן בפרקין (דף י:) : רב נחמן בר יפחק פפר · ר"ה נשיס דחנן בכח לדין חנח"ה שבחב"ה דן בחבשי לח בל בחי לעשות כל השנה כולה לחחם עד חבשי ליכח : דכחיב פיני פ' פלפיך בפ פרפשים פפנה · הגזרות עליה : שבחדש

[ג כ וחמ ג:]

[ע"ז י· וחם ליחח רב חסרא חבן מחרוגו ולימים ליחמ ר"ה בבי וירח"ש וכו'שוכח לגיחם וכו"ף וכו"ש דסכח ליחח רב פפא]

[פסחים קח: כחובות ח:]

[נקמן י: כו· ע"ז ח:]

[נקמן י:]

[נקמן לו·] כגיה מי· מגילה יפ·

מסורת השים

(ג) נמ' נמ של ר"ה פיח רב חסי חמר : (ה) רשי' ד"ה ריש שלמלול· דסמוך נגמרו פוף זמן : (ג) ר"ה קלי לחח (לקמן) דברי מחניה בן חכליה דלמרן כרים דלמרן פרקין פכ"ד : (ד) חוס' ד"ה לקמן פוף פרשה כו' נלחר שגרסי כל השנה סימים של כל:

הגהות הב"ח

(ה) נמ' נמ של ר"ה פיח רב חסי חמר : (ג) רשי' ד"ה ריש שלמלול· דסמוך נגמרו פוף זמן : (ג) ר"ה קלי לחח (לקמן) דברי מחניה בן חכליה דלמרן כרים דלמרן פרקין פכ"ד : (ד) חוס' ד"ה לקמן פוף פרשה כו' נלחר שגרסי כל השנה סימים של כל:

תוספות

תורה אור

(ד) וַיְהִי יוֹבֵלוֹתָיו: ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה היא (ה) רב אשי אמר ארבע ראשי השנים הם שהן בארבע ראשי חדשים, באחד בשבט כב"ש ה"ק שלשה לדברי הכל, באחד בשבט מחלוקת ב"ש וב"ה: ר' אלעזר ור"ש אומרים באחד בתשרי: א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יהוצדק מנין שראש השנה לשנים שהוא באחד בתשרי שנאמר °לבשו כרים הצאן (ו) ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו: ר"מ סבר אימתי לבשו כרים הצאן: בזמן שעמקים יעטפו בר, ואימתי עמקים יעטפו בר: באדר, מתעברות באדר ויולדות באב, ר"ה שלהן באלול ר' אלעזר ור"ש אומרים אימתי לבשו כרים הצאן, בזמן שיתרועעו אף ישירו: בניסן, מתעברות בניסן ויולדות באלול, ר"ה שלהן: תשרי ואידך נמי הא כתיב יתרועעו אף ישירו? ההוא באפלתא דתשרי בניסן ואידך נמי הכתיב "ועמקים יעטפו בר"? ההוא בחרפיתא דאחרי מאדר, בשלמא לר"מ כדכתיב: °לבשו כרים הצאן בזמן שעמקים יעטפו בר ואיכא נמי דיתרועעו אף ישירו" אלא לרבי אלעזר ור"ש איפכא מיבעי ליה: לבשו כרים הצאן בזמן שיתרועעו אף ישירו ואיכא נמי דעמקים יעטפו בר? אלא אמר רבא (ז) דכ"ע לבשו כרים הצאן בזמן שעמקים יעטפו בר: באדר, והכא בהאי קרא °כמיפלני °עשר תעשר" *בשני מעשרות הכתוב מדבר, אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן (ח) סבר מקיש מעשר בהמה למעשר דגן: מה מעשר דגן סמוך לגמרו עישורו אף מעשר בהמה סמוך לגמרו עישורו (ט) רבי אלעזר ור"ש סברי מקיש מעשר בהמה למעשר דגן: מה מעשר דגן ר"ה שלו אף מעשר בהמה ר"ה שלו תשרי באחד בתשרי ר"ה לשנים: למאי הלכתא? אמר רב *פפא לשטרות דתנן [שטרי חוב המקורמין בסלים והמאוחרין בשורין], ותנן באחד בניסן ר"ה למלכים. ואמרינן *למאי הלכתא ואמר רב חסדא לשטרות! לא קשיא באן למלכי ישראל באן למלכי אומות העולם, אלא הא דאמר רב חסדא *לא שנו אלא למלכי ישראל אבל למלכי אומות העולם מחשרי מנינן. רב חסדא *מתניתין אתא לאשמעינן? לא °רב חסדא קרא אתא לאשמעינן ואיבעית אימא רב חסדא כרבי זירא דאמר מרגלי להא דרבי זירא אמר לתקופה ור"א היא דאמר *בתשרי נברא העולם רב נחמן בר יצחק אמר *לדין כתיב °מראשית השנה ועד אחרית שנה" מראשית השנה נידון מה יהא אחריתה? דכתיב °בסופה, ממאי דתשרי הוא? דכתיב °תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו" *איזהו חג שהחדש

(ד) וַיְהִי יוֹבֵלוֹתָיו: ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה היא (ה) רב אשי אמר ארבע ראשי השנים הם שהן בארבע ראשי חדשים, באחד בשבט כב"ש ה"ק שלשה לדברי הכל, באחד בשבט מחלוקת ב"ש וב"ה: ר' אלעזר ור"ש אומרים באחד בתשרי: א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יהוצדק מנין שראש השנה לשנים שהוא באחד בתשרי שנאמר °לבשו כרים הצאן (ו) ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו: ר"מ סבר אימתי לבשו כרים הצאן: בזמן שעמקים יעטפו בר, ואימתי עמקים יעטפו בר: באדר, מתעברות באדר ויולדות באב, ר"ה שלהן באלול ר' אלעזר ור"ש אומרים אימתי לבשו כרים הצאן, בזמן שיתרועעו אף ישירו: בניסן, מתעברות בניסן ויולדות באלול, ר"ה שלהן: תשרי ואידך נמי הא כתיב יתרועעו אף ישירו? ההוא באפלתא דתשרי בניסן ואידך נמי הכתיב "ועמקים יעטפו בר"? ההוא בחרפיתא דאחרי מאדר, בשלמא לר"מ כדכתיב: °לבשו כרים הצאן בזמן שעמקים יעטפו בר ואיכא נמי דיתרועעו אף ישירו" אלא לרבי אלעזר ור"ש איפכא מיבעי ליה: לבשו כרים הצאן בזמן שיתרועעו אף ישירו ואיכא נמי דעמקים יעטפו בר? אלא אמר רבא (ז) דכ"ע לבשו כרים הצאן בזמן שעמקים יעטפו בר: באדר, והכא בהאי קרא °כמיפלני °עשר תעשר" *בשני מעשרות הכתוב מדבר, אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן (ח) סבר מקיש מעשר בהמה למעשר דגן: מה מעשר דגן סמוך לגמרו עישורו אף מעשר בהמה סמוך לגמרו עישורו (ט) רבי אלעזר ור"ש סברי מקיש מעשר בהמה למעשר דגן: מה מעשר דגן ר"ה שלו אף מעשר בהמה ר"ה שלו תשרי באחד בתשרי ר"ה לשנים: למאי הלכתא? אמר רב *פפא לשטרות דתנן [שטרי חוב המקורמין בסלים והמאוחרין בשורין], ותנן באחד בניסן ר"ה למלכים. ואמרינן *למאי הלכתא ואמר רב חסדא לשטרות! לא קשיא באן למלכי ישראל באן למלכי אומות העולם, אלא הא דאמר רב חסדא *לא שנו אלא למלכי ישראל אבל למלכי אומות העולם מחשרי מנינן. רב חסדא *מתניתין אתא לאשמעינן? לא °רב חסדא קרא אתא לאשמעינן ואיבעית אימא רב חסדא כרבי זירא דאמר מרגלי להא דרבי זירא אמר לתקופה ור"א היא דאמר *בתשרי נברא העולם רב נחמן בר יצחק אמר *לדין כתיב °מראשית השנה ועד אחרית שנה" מראשית השנה נידון מה יהא אחריתה? דכתיב °בסופה, ממאי דתשרי הוא? דכתיב °תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו" *איזהו חג שהחדש

ומנין מולד הלבנה והחקופה מאחד בתשרי ורבי יהושע מונה מניסן ויש נפקותא מרובה בדבר במה שקודם מנין של זה למנין של זה אי אמר שנה והא דקיימא לן פרק בילד מעברין (פירובין ד' ו· וסם) דלחן תקופה ניסן טפלה לחג בחרבעה רבעי היום אם בתחילת היום וכו' היינו משום דהחם בתחילת כל יהושע דחניא בברייחא בוחיה בשלמא לר' יהושע דאמר ניסן ראש לשנים ניחא דאיכא ג' תקופות בשנה אלא לרבי אלעזר ור"ש דאמרי אין ראש לשנים אלא לרגלים מאי הוי עלה דאיכא ד